

TUCHTCOLLEGE VOOR DE KYNOLOGIE IN EERSTE AANLEG

Zaaknummer: 22-001

Datum uitspraak: 24 maart 2022

In de zaak van:

XXXXXX

wonende te XXXXXX

niet verschenen

beklaagde

en

1. De vereniging met volledige rechtsbevoegdheid

XXXXXX

gevestigd te Almere

vertegenwoordig door: XXXXXX

2. De vereniging met volledige rechtsbevoegdheid

**Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch
Gebied in Nederland**

gevestigd en kantoorhoudende te (1075 AV)

Amsterdam,

gemachtigde: mr. D.F. Dokkum

klaagsters

Klaagsters zullen hierna verder worden aangeduid als "XXXXXX" (klaagster 1) en "Raad van Beheer" (klaagster 2).

1. Het verloop van de procedure

- De XXXXXX heeft op 23 november 2021 een klachtenformulier aan de Raad van Beheer toegezonden met drie schriftelijke getuigenverklaringen als bijlage.

- Bij brief van 25 november 2021 heeft de Raad van Beheer beklaagde van deze klacht, met betrekking tot een incident tijdens de Agility wedstrijd op 5 t/m 7 november 2021, op de hoogte gesteld.
- Bij brief van 21 december 2021 heeft beklaagde zijn verweerschrift met bijlagen ingediend bij de Raad van Beheer.
- Op 4 januari 2022 heeft de Raad van Beheer de klacht bij het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg (hierna te noemen "Tuchtcollege") aanhangig gemaakt en gevorderd deze zaak in behandeling te nemen.
- Bij aangetekende brief d.d. 25 januari 2022 heeft de secretaris van het Tuchtcollege de beklaagde laten weten dat de klacht ter behandeling is ingediend.
- Bij diezelfde brief is de beklaagde opgeroepen om ter zitting van 25 februari 2022 te verschijnen en is hem de gelegenheid geboden om een (aanvullend) verweerschrift in te dienen.
- Bij aangetekende brief d.d. 25 januari 2022 heeft de secretaris van het Tuchtcollege het bestuur van de XXXXXX uitgenodigd om bij de mondelinge behandeling aanwezig te zijn.
- Bij email van 15 februari 2022 heeft beklaagde een aanvullend verweerschrift met een bijlage bij het Tuchtcollege ingediend en aangegeven niet op de zitting te zullen verschijnen.
- De XXXXXX is vertegenwoordigd door haar secretaris en een medebestuurslid, die daartoe een machtiging van hun handelingsbevoegdheid aan het Tuchtcollege hebben overhandigd en zich, na het verzoek van de voorzitter daartoe, hebben gelegitimeerd.
- Het onderzoek heeft plaatsgevonden op 25 februari 2022.
- Van hetgeen ter zitting is behandeld, heeft de secretaris aantekeningen gemaakt.
- Ten slotte is uitspraak geweest.

2. De omschrijving van het verweten gedrag en het verweer

2.1 Verweten gedraging

Beklaagde wordt verweten dat hij op of rond 5 november 2021 tijdens het evenement van de Agility wedstrijd van de XXXXXX bij XXXXXX zich onbetamelijk heeft gedragen, door tegenover een vrijwilliger van de organisatie zich intimiderend en bedreigend te gedragen.

Deze gedraging is een overtreding van artikel VI.8 Kynologisch Reglement.

2.2 Het verweer

In zijn verweerschrift van 21 december 2021 begint beklaagde dat - in zijn ogen - veel van de coronamaatregelen in strijd met grondrechten van de mens zijn. De QR-code in het bijzonder, is discriminerend en daarom doet hij daar niet aan mee. De partner van beklaagde, mevrouw XXXXXX, had zich voor twee wedstrijden en twee seminars ingeschreven die tijdens het evenement werden georganiseerd. Omdat tijdens het evenement het tonen van de QR-code verplicht was, had mevrouw XXXXXX de organisatie laten weten dat als er geen mogelijkheid zou zijn om mee te kunnen doen aan seminars en wedstrijden, althans zonder het tonen van een QR-code, zij haar plaats af zou staan.

Zaaknummer: 22-001

Datum uitspraak: 24 maart 2022

Op of omstreeks 27 oktober 2021 had mevrouw XXXXXX zich opnieuw aangemeld voor deelname aan de wedstrijd op 5 november 2021, nu dit nog zonder het tonen van de QR-code toch mogelijk was geworden. Op deze dag werd wel op de QR-code bij het toegang tot de kantine gecontroleerd. Beklaagde vroeg daarop of het mogelijk was om het hele weekend mee te maken door het tonen van een geel entingsboekje, dat zowel beklagde als mevrouw XXXXXX namelijk wel had. Het antwoord was negatief.

Via een post op Facebook had beklagde een bericht van het NOC*NSF gelezen dat het voor vrijwilligers van een evenement mogelijk was om zonder QR-code bij het evenement aanwezig te zijn. Beklaagde ging daarop naar de organisatie met verzoek of hij zich nog als vrijwilliger kon aanmelden. Omdat alle vrijwilligers al waren ingeroosterd, zou de organisatie zijn verzoek intern overleggen en hem dit laten weten.

Terwijl hij wachtte op het antwoord van de organisatie bezocht beklagde met zijn partner de kantine om eten te bestellen. Terwijl hij daarop wachtte bestelde hij een biertje bij de barman, die wist dat hij geen QR-code kon tonen. Desondanks vond deze dat geen probleem. Tijdens het wachten kwam mevrouw XXXXXX, één van de vrijwilligers, op hen af en liet hen weten dat alleen leden met een geldige QR-code bij het evenement aanwezig konden zijn en dat er geen uitzonderingen werden gemaakt. Dat gold ook voor de aanwezigheid in de kantine. Beklaagde en zijn partner hadden hun eten moeten bestellen en op moeten halen zodra hun bestelling klaarstond. Bovendien deelde mevrouw XXXXXX hen mede, dat zij zich niet eerder als vrijwilliger hadden opgegeven en daarom niet op de vrijwilligerslijst stonden. Mevrouw XXXXXX reageerde daarop met de mededeling dat beklagde wel vaker bij evenementen geholpen had, zonder officieel als vrijwilliger genoteerd te zijn. Mevrouw XXXXXX was echter resoluut: geen uitzonderingen.

Beklaagde had het gevoel dat hij en mevrouw XXXXXX uitgesloten werden. Hij had dat ook al ervaren bij de keurmeestersopleiding toen de Raad van Beheer de QR-code verplicht stelde, terwijl deze verplichting niet mag. Nadat hij die gang van zaken op Facebook had gepost, kreeg hij van een aspirant keurmeester daarop de reactie dat hij bij die opleiding door het tonen van een geel boekje - zonder het tonen van de QR-code - wel was toegelaten. Beklaagde deelde dit aan mevrouw XXXXXX mee en om zijn frustratie over wat de Raad van Beheer hem had aangedaan kracht bij te zetten, stak hij een middelvinger naar haar op en zette een stap in haar richting. Beklaagde geeft aan dat hij wist dat mevrouw XXXXXX hier niets mee te maken had, hij haar het voorgevallene ook niet kon aanrekenen en zijn reactie daarom aan de verkeerde persoon gericht was. Mevrouw XXXXXX liep daarop weg met de mededeling dat "dat van het gele boekje" haar onbekend was.

Na overleg van de organisatie met de Raad van Beheer, werd mevrouw XXXXXX als deelnemer gediskwalificeerd. Beklaagde is hierop naar de organisatie gegaan om hierover opheldering te vragen. Hem is toen meegedeeld dat de reden voor de diskwalificatie was dat mevrouw XXXXXX zich door het gedrag van beklagde, bedreigd voelde. Omdat mevrouw XXXXXX geen bedreiging geuit had, werd de diskwalificatie teruggedraaid en mocht zij op 5 november 2021 toch aan de wedstrijd deelnemen.

In zijn aanvullend verweerschrift van 15 februari 2022 verklaart beklagde dat hij zich totaal niet kan vinden in hetgeen mevrouw XXXXXX in haar schriftelijke getuigenverklaring,

Zaaknummer: 22-001

Datum uitspraak: 24 maart 2022

die bij de klacht van de XXXXXX gevoegd was, schetst. Beklaagde heeft bij zijn verweerschrift de schriftelijke getuigenverklaring van mevrouw XXXXXX bijgevoegd.

Beklaagde herhaalt in dit verweerschrift het voorgevallene, inclusief de hiervoor gekozen oplossing bij de keurmeestersopleiding. Hij geeft daarbij aan dat de organisatie de mogelijkheid had om op een moreel kompas te varen en volgens de richtlijn van de NOC*NSF, vrijwilligers niet QR-code plichtig waren, zo ook voor de wedstrijd van 7 november 2021. Beklaagde herhaalt zijn stelling met betrekking tot de hantering van de QR-code, de tweedeling die dat in de maatschappij veroorzaakt en dat deze in strijd is met artikel 1 van de Grondwet en artikel 1 EVRM.

2.3 Standpunt van de XXXXXX

De beide vertegenwoordigsters van de XXXXXX waren toen het gebeurde voorviel zelf niet op de plek aanwezig maar wel vrij snel daarna. Mevrouw XXXXXX was helemaal overstuur en werd getroost door andere medewerkers. Mevrouw XXXXXX voelde zich bedreigd en haar plezier in het evenement was door die bedreiging verdwenen. De XXXXXX heeft de afgelopen week nog contact met mevrouw XXXXXX gehad en het gaat nog steeds niet goed met haar: zij durft niet meer op wedstrijden te verschijnen, noch als deelnemer, noch als vrijwilliger, omdat zij bang is beklagde te ontmoeten.

Het is de XXXXXX opgevallen dat de heer XXXXXX in zijn beide verweerschriften aangeeft dat hij zijn excuses niet persoonlijk aan kon bieden. Niemand van het bestuur of het team vrijwilligers heeft mondeling noch schriftelijk na het voorgevallene enig contact met hem gehad. Het is de XXXXXX bovendien opgevallen dat de inhoud van het verweerschrift van de heer XXXXXX meer op hem zelf geënt is dan op degene die door het gebeurde daar zo beschadigd is. De XXXXXX vindt het heel erg dat voor mevrouw XXXXXX de gevolgen emotioneel zo groot zijn. Mevrouw XXXXXX is een zeer gewaardeerde medewerker. Vooraf is met vrijwilligers en deelnemers over de geldende coronamaatregelen gecommuniceerd en ook op het evenement zelf. De heer XXXXXX heeft vanaf het moment van binnenkomen geprobeerd onder deze maatregelen uit te komen en met alle, volgens hem, geldende oplossingen geprobeerd om toch aan het evenement deel te kunnen nemen. Op grond van de geldende coronamaatregelen kon dit eenvoudigweg niet. Het evenement had een mooi feestje moeten zijn. Dat dit toch enigszins is gelukt, is aan het team te danken. Het team dat door dit gebeurde alleen maar sterker is geworden. Zij stonden volledig achter de genomen besluiten. De reden van het indienen van onze klacht is dat wij onze vrijwilligers hoog in het vaandel hebben en hen wil beschermen tegen grensoverschrijdende gedragingen.

De oplossing moet dan ook bij de heer XXXXXX vandaan komen. Het vertrouwen in hem is verdwenen.

2.4 Standpunt Raad van Beheer en vordering

Beklaagde schenkt veel aandacht in zijn verweerschrift aan de QR-code. Ook al zou hij daarin gelijk hebben, dan nog is dat geen reden om iemand te intimideren. Het botvieren van de weerzin op een vrijwilliger omdat men tegen regels is, is onbehoorlijk. In zijn verweerschrift zijn er slechts twee zinnen te vinden waarin hij zijn excuses aanbiedt. Niet

Zaaknummer: 22-001

Datum uitspraak: 24 maart 2022

echt overtuigend. Het doet de Raad van Beheer wel wat, dat mevrouw XXXXXX van het voorgevallene nog steeds last heeft.

In het verweer wordt met name ingegaan op het feit dat het vragen om een QR-code (coronatoegangsbewijs) in strijd met de Grondwet, EVRM e.d. zou zijn. Dat is echter niet waar deze klacht om draait. De klacht gaat over het gedrag van de heer XXXXXX tegenover een vrijwilliger van de organisator van een kynologisch evenement. Hij heeft zich hierbij intimiderend en bedreigend gedragen, hetgeen als onbetamelijk moet worden aangemerkt en in strijd is met artikel VI.8 KR.

In zijn verweerschrift van 15 februari 2022 ontkent de heer XXXXXX dit, terwijl hij in zijn brief van 21 december 2021 spijt betuigt en excuses wil aanbieden. Waarom zou iemand excuses aanbieden voor iets wat men niet gedaan heeft? Ook uit de schriftelijke getuigenverklaring van mevrouw XXXXXX valt op te maken dat de heer XXXXXX zich gedragen heeft op een manier die zij niet van hem kent. Zij geeft aan dat er sprake was van een geste; dat die gericht was tegen de Raad van Beheer, niet tegen mevrouw XXXXXX. De heer XXXXXX stond echter niet tegenover de Raad van Beheer maar tegenover mevrouw XXXXXX.

Weliswaar niet direct van belang voor deze klacht hecht de Raad van Beheer er toch aan om nog in te gaan op de kwestie rond het gele boekje. In het verweer wordt verwezen naar een geel boekje van een aspirant keurmeester dat voldoende zou zijn geweest voor het deelnemen aan een opleiding. Uit navraag bij collega's van de afdeling Ledenzaken blijkt deze informatie niet correct. Voor iedereen gold dat hij of zij een QR-code moest laten zien. Wellicht had deze aspirant keurmeester ook een geel boekje bij zich en heeft hij deze laten zien naast zijn QR-code. De controle op het coronatoegangsbewijs werd bij de betreffende keurmeestersopleiding verzorgd door de Commissie Agility en de keurmeesters. De afspraak was dat iedereen een QR-code moest laten zien. Of die controle 100% was, kan de Raad van Beheer niet beoordelen.

Vordering Raad van Beheer

Conform de lijst met maximum straffen als bedoeld in artikel VI.35 KR kan voor een overtreding van artikel VI.8 KR een tijdelijke diskwalificatie van de persoon voor een periode van 5 jaar met een proeftijd van 5 jaar, alsmede het intrekken van de kennelnaam worden opgelegd.

Gezien alle omstandigheden van het geval vordert de Raad van Beheer echter een iets lagere straf, namelijk een tijdelijke diskwalificatie van de persoon voor een periode van 2 jaar onvoorwaardelijk.

3. De beoordeling door het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg

3.1 Bevoegdheid en ontvankelijkheid

Het Tuchtcollege is bevoegd in deze zaak te oordelen omdat beklagde ten tijde van het verweten gedrag lid was van één of meer verenigingen die zijn toegelaten tot het lidmaatschap van de Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland,

Zaaknummer: 22-001

Datum uitspraak: 24 maart 2022

waaronder de XXXXXX. Op grond van de statuten van die vereniging is de beklaagde onderworpen aan de rechtsmacht van de Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland.

Op grond van artikel 30 en volgende van het Procesreglement Tuchtrecht kan de Raad van Beheer vorderen dat het Tuchtcollege een klacht in behandeling neemt. De klacht voldoet aan de eisen die daaraan in genoemd Procesreglement worden gesteld.

Het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg is op grond van bovenstaande bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen.

Verder zijn er geen formele bezwaren om de zaak in behandeling te nemen. Klaagster is dan ook ontvankelijk in haar klacht.

3.2 Overwegingen met betrekking tot het verweten gedrag

In deze zaak rijst de vraag of alleen het gedrag van beklaagde tijdens het XXXXXX-evenement beoordeeld moet worden of ook de gang van zaken tijdens een keurmeestersopleiding, waar beklaagde in zijn beide verweerschriften telkens naar verwijst.

Het Tuchtcollege is van oordeel dat het hier enkel en alleen gaat om het gedrag van beklaagde tijdens het door de XXXXXX georganiseerde evenement. Wat er bij de keurmeestersopleiding over het wel/niet tonen van de QR-code is voorgevallen, doet niet ter zake. Het voorval tijdens het genoemde evenement (de klacht) is niet het directe gevolg van het gebeurde tijdens de keurmeestersopleiding; tussen beide gebeurtenissen is geen oorzaak en gevolg, met een juridische term: de causaliteit ontbreekt. Het staat beklaagde vrij om over de gang van zaken tijdens de keurmeestersopleiding alsnog een aparte klacht bij de Raad van Beheer in te dienen.

Het Agility weekend XXXXXX dat van 5 t/m 7 november 2021 in de XXXXXX werd gehouden, was een officiële agilitywedstrijd, georganiseerd onder de vlag van de XXXXXX. Op genoemde dagen waren de door de overheid uitgevaardigde coronamaatregelen van toepassing bij sportevenementen, waarbij onder meer gold dat wanneer het publiek geen vaste zitplek had, er sprake was van een zogenaamde doorstroomlocatie. Dit betekende dat bij de toegang tot sportkantines, het tonen van een coronatoegangsbewijs of de uitslag van een negatieve coronatest verplicht was. De XXXXXX heeft dit duidelijk naar iedere deelnemer en vrijwilliger gecommuniceerd. De deelnemers aan dit evenement wisten of hadden kunnen weten dat tijdens alle dagen van het evenement, de regels golden zoals die waren vastgesteld vanuit de Rijksoverheid, de Raad van Beheer, de gemeente en het Buitensportcentrum De Spreng.

Zowel beklaagde als zijn partner, mevrouw XXXXXX, konden zich niet vinden in de coronamaatregelen en met name niet met het tonen van de QR-code. Mevrouw XXXXXX had zich ingeschreven voor twee dagen wedstrijd en twee te volgen seminars. Omdat toegang zonder het tonen van de QR-code onmogelijk was, meldde mevrouw zich af. De organisatie heeft haar daarop het inschrijfgeld van de beide wedstrijden en seminars terugbetaald. Op 5 oktober 2021 meldde mevrouw XXXXXX zich voor de wedstrijden weer

aan, omdat bekend was geworden dat voor deelname aan de wedstrijden het tonen van de QR-code nog niet verplicht was, in tegenstelling tot bijvoorbeeld het betreden van de kantine en de toiletten. Het coronatoegangsbewijs is echter niet gelijk aan het "gele boekje", waarover klaarblijkelijk beklagde en zijn partner beschikten. Hier is het RIVM, blijkens de informatie op bijvoorbeeld hun website, helder in geweest.

Het verzoek van beklagde om alsnog als vrijwilliger tot het evenement te mogen worden toegelaten, werd door de organisatie niet gehonoreerd omdat er genoeg vrijwilligers aanwezig waren. Beklaagde deed dit verzoek enkel en alleen omdat het voor vrijwilligers niet verplicht was om de QR-code te tonen. Bij de organisatie hadden voldoende vrijwilligers aan de oproep gehoor gegeven, die allen vooraf aan het evenement hun taak gedurende het evenement toegewezen hadden gekregen. Beklaagde had echter niet op de eerder gedane oproepen voor vrijwilligers voor genoemd evenement gereageerd. Dat beklagde op de afwijzing om tot vrijwilliger te worden toegelaten, mevrouw XXXXXX verzocht om dan maar een 'neplijst' te maken waar zijn naam wel op voorkwam, is vragen om valsheid in geschrifte te plegen.

Getuigenverklaringen

De XXXXXX heeft bij haar klacht drie schriftelijke getuigenverklaringen overlegd, te weten van mevrouw XXXXXX, mevrouw XXXXXX en mevrouw XXXXXX.

Uit de schriftelijke getuigenverklaring van mevrouw XXXXXX blijkt dat zij zowel beklagde als mevrouw XXXXXX duidelijk heeft gemaakt dat om toegang te krijgen alleen de QR-code geldig was en niet het tonen van het gele boekje. Op het verzoek om dan als vrijwilliger te worden ingedeeld, kon geen gehoor meer gegeven worden. Beklaagde ging een grens over toen hij – nadat hij van mevrouw XXXXXX én op zijn verzoek om als vrijwilliger te worden ingezet én zij weigerde om een neplijst met de namen van de vrijwilligers te maken, waarop dan wel zijn naam voorkwam, een negatief antwoord had gekregen – door intimiderend op mevrouw XXXXXX af te stappen.

Uit haar getuigenverklaring blijkt dat:

"beklaagde die al fors is maakte zich nog forser en stapte op mij in. Letterlijk en figuurlijk in een hoek duwend. Toen bleek dat er bij XXXXXX nog veel frustratie zat over zijn wel/niet deelname aan de keurmeestersopleiding en werd ik op hevige toon aangesproken als "JIJ van de Raad van Beheer". Jij discrimineert mij en sluit mij uit."

en

"... Hierop heb ik nog éénmaal geprobeerd netjes te blijven en gezegd, leg je klachten neer bij de Raad van Beheer en laten we niet persoonlijk worden want we kennen elkaar toch van wedstrijden, laat het niet escaleren. Daarop heeft hij wederom een stap op mij ingezet, zijn middelvinger echt recht voor mijn gezicht geplaatst en vervelende benamingen gebruikt die ik hier niet herhaal."

De gang van zaken valt ook te lezen uit de overige twee schriftelijke getuigenverklaringen.

Mevrouw XXXXXX verklaart onder meer:

"Na enige tijd werd de sfeer grimmiger en van wat ik ervan meekreeg waren XXXXXX en XXXXXX het niet eens met de regels wat betreft een QR-code laten zien. Op een gegeven moment werd XXXXXX in een hoek gedreven doordat XXXXXX steeds dichterbij XXXXXX ging staan met boze bewegingen. Tijdens dit hele tafereel haalde XXXXXX uit richting XXXXXX. In eerste instantie dacht ik dat hij XXXXXX een klap wilde geven maar hij stak zijn middelvinger op"

Mevrouw XXXXXX verklaart onder meer:

"daarop ging XXXXXX over XXXXXX heen hangen met een opgestoken middelvinger. Helaas kon ik niet horen wat hij op dat moment zei. XXXXXX zei op dat moment zeer dwingend dat de discussie over was en dat zij moesten vertrekken."

en

"XXXXXX was hevig onder de indruk van hele gebeurtenissen en durfde later niet meer naar de camping om haar hond op te halen om de wedstrijd te gaan lopen."

Beklaagde heeft bij zijn verweerschrift van 15 februari 2022 een schriftelijke getuigenverklaring van mevrouw XXXXXX overgelegd. In haar verklaring verklaart zij

"dat beklagde emotioneel werd, vooral ook door de verse wonden van de gemiste keurmeestersopleiding. Beklaagde probeerde mevrouw XXXXXX uit te leggen hoe hij zich voelde over de oneerlijke behandeling van de Raad van Beheer. Hierbij maakte hij een geste om zijn woorden wat kracht bij te zetten. Dit heb ik XXXXXX nooit eerder zien doen, ik ken hem al 30 jaar. Ik wil hierbij opmerken dat deze geste gericht was aan de behandeling van de Raad van Beheer en geenszins naar XXXXXX."

Coronatoegangsbewijzen

Met ingang van 1 juni 2021 is de tijdelijke wet coronatoegangsbewijzen van 26 mei 2021 in werking getreden. In deze wet is onder meer bepaald dat – op een aantal uitzonderingen na – eet- en drinkgelegenheden, locaties voor kunst en cultuur en evenementen (inclusief professionele sportwedstrijden) vanaf 25 september 2021 alleen toegankelijk zijn voor publiek dat in het bezit is van een geldig coronatoegangsbewijs en een geldig identiteitsdocument. De organisator van een evenement controleert bij aanvang van het evenement of de desbetreffende persoon over een geldig coronatoegangsbewijs beschikt. Controle vindt plaats aan de hand van een papieren QR-code of de QR-code uit de CoronaCheck-app. Personen tot en met twaalf jaar mogen zonder geldig coronatoegangsbewijs worden toegelaten en personen tot en met dertien jaar zonder geldig identiteitsbewijs. Op 4 november 2021 is deze verplichting uitgebreid tot doorstroomlocaties (musea, kermissen en dergelijke), terrassen en (voor het publiek) bij bepaalde sport-, kunst- en cultuurevenementen en met ingang van 6 november 2021 aangepast dat dit niet van toepassing is op vrijwilligers bij een sportevenement, arbitrage en trainers (zie Stb. 2021, 240; Stcrt. 2021, 41410; Stcrt. 2021, 41779 en Stcrt. 2021, 46176).

Beklaagde had geen enkele reden om zich op welke manier dan ook onheus tegen de organisatie en haar vrijwilligers te gedragen. Laat staan zich intimiderend te gedragen naar een van de vrijwilligers van het evenement. De organisatie volgde slechts de door de overheid verplicht opgelegde maatregelen.

3.3 Conclusie

Beklaagde was er goed van op de hoogte dat het tonen van de QR-code voor het genoemde evenement verplicht was. Hij heeft zich daar willens en wetens tegen verzet. Nederland heeft een grote mate van vrijheid van meningsuiting. Beklaagde heeft uit het oog verloren dat deze vrijheid van meningsuiting wel degelijk begrensd is. Het gaat daarbij onder meer om uitingen die door anderen als bedreigend en/of intimiderend kunnen worden ervaren. Deze grenzen zijn in ons Wetboek van Strafrecht terug te vinden. Daarnaast gelden in de dagelijkse omgangsvormen ook de regels van fatsoen.

Het Tuchtcollege stelt vast dat beklagde grenzen heeft overschreden en zich intimiderend heeft gedragen tijdens het hier bedoelde evenement. Het door de Raad van Beheer in deze zaak neergelegde standpunt (zie 2.4) wordt door het Tuchtcollege in deze zaak omarmd. Het is verwerpelijk als uitingen, die als bedreigend en intimiderend worden ervaren, tijdens een evenement worden geuit. Het effect hiervan op betrokkene en andere vrijwilligers, hoort niet thuis op een evenement waarbij plezier tussen honden en mensen voorop staat.

3.4 Overwegingen met betrekking tot de strafmaat

Beklaagde heeft met zijn handelwijze de grenzen van het betamelijke overschreden. Vaststaat dat beklagde één van de vrijwilligers zodanig heeft benaderd dat deze zich bedreigd voelde en tot op de dag van vandaag de psychische gevolgen daarvan nog steeds met zich meedraagt. Het Tuchtcollege begrijpt dat emoties kunnen oplopen; het is echter verwerpelijk als woorden, de toon en gebruikte gebaren, zodanig zijn dat dit als intimiderend en bedreigend wordt ervaren.

Het feit dat het gedrag van beklagde zich richtte tegen een vrijwilliger van de organiserende vereniging is voor het Tuchtcollege een reden om een zwaardere straf op te leggen dan gevorderd.

4. De beslissing

Het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg:

- legt beklagde een onvoorwaardelijke diskwalificatie van 3 jaar op.
- deelt mee dat tegen deze uitspraak zowel door klagster als de beklagde hoger beroep bij het Tuchtcollege in hoger beroep kan worden ingesteld (artikel 69 e.v. Procesreglement Tuchtrecht). Dit hoger beroep dient per aangetekende brief te worden ingesteld bij de secretaris van het Tuchtcollege voor de Kynologie in hoger beroep, per adres Postbus 75743, 1070 AS Amsterdam;

Zaaknummer: 22-001

Datum uitspraak: 24 maart 2022

- deelt mee dat de termijn voor het indienen van een beroepschrift vier weken bedraagt, te rekenen vanaf de datum waarop de uitspraak aan beklagde aangetekend is verzonden. Het hoger beroep schorst de uitvoering van deze beslissing niet.

Deze uitspraak is geweest te Woudenberg op 24 maart 2022 door mr.dr. H.S. Grotens, mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes en mevrouw drs.ing. A.M. Veldhuizen-van 't Hul in tegenwoordigheid van mevrouw F. Zijdenbos-Jansen, secretaris.

Mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes en mevrouw drs.ing. A.M. Veldhuizen-van 't Hul zijn buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter,

De secretaris,

Mr.dr. H.S. Grotens

mevrouw F. Zijdenbos-Jansen